

bindelse. For det er jo ikke bare noget med, at man skal sige, at man skal have tilladelse til at overvåge.

Det er i øvrigt også interessant, når man taler om det dér med overvågning, at når det drejer sig om overvågning af de ansatte, så er der nogle, der synes, at det er helt i orden. Derimod, når det drejer sig om overvågning af landeveje med hensyn til, om man kører for stærkt, så er det ikke i orden. Så det er i høj grad et spørgsmål ikke så meget af principiel art, når man diskuterer overvågning, det er også et spørgsmål om, hvem der overvåges. Det viser noget om dobbeltholdningen til spørgsmålet om at overvåge.

Efter vores opfattelse er lovforslaget rigtigt i den retning, at man altså regulerer området. Det kan kun ske ved skiltning – hvis arbejdsgiveren sætter skilte op. Men vi mener altså også, at man i højere grad skal inddrage lønmodtagersiden i forbindelse med, at man beslutter, at der er tale om overvågning. For det er ikke det, som er det normale. Det bør det ikke være.

Med hensyn til de omkostninger, som arbejdsgiverne har i den her forbindelse – nu kan vi forstå, at det er af hensyn til at spare en hel masse penge i forbindelse med tyveri – så må det jo være en god forretning at foretage overvågning, og så har de vel også råd til at foretage skiltning.

Så med de bemærkninger kan vi tilslutte os forslaget, men vil dog godt se nærmere på, hvordan man sikrer, at der ikke bliver al for megen overvågning og ingen unødigt overvågning.

Peter Skaarup (DF):

For Dansk Folkepartis vedkommende skal der ikke herske tvivl om, at vi grundlæggende synes, det er et problem med for megen overvågning i samfundet. Det gælder også på virksomheder i det private erhvervsliv. Det er af det onde, men det kan være nødvendigt i visse tilfælde at overvåge. Det kan gælde spørgsmål omkring tyveri. Det kan være vold, kriminalitet, og det kan også godt være det svind, som vi ser i nogle virksomheder og på nogle offentlige institutioner.

Derfor har Dansk Folkeparti også foreslået, at man f.eks. i S-tog og i HT-busser, hvor det er et problem i øjeblikket, at der sker overfald og røverier, helt sikkert kan benytte sig af videoovervågning, så man efterfølgende, hvis der er sket kriminelle handlinger, kan gå tilbage og se,

hvem det egentlig var, der gjorde det her. I sig selv vil det efter vores mening have en præventiv virkning.

Når det så gælder spørgsmålet om medarbejdernes forhold til overvågning, ligger det så også lige så fast for Dansk Folkepartis vedkommende, at medarbejderne naturligvis skal have viden om, når der sker overvågning. På en virksomhed skal det være sådan, at den enkelte medarbejder ved, at her er altså overvågning i en periode eller hele tiden, og det sikrer det her forslag på udmærket vis.

Selvfølgelig så vi allerhelst, at man på den enkelte arbejdsplads kunne blive enige om at lave nogle regler for overvågningen, at orientere om den overvågning, som foregår, men vi kan godt se et problem i, at der ikke altid kan opnås enighed om det, og derfor indstiller vi forslaget her til vedtagelse. Vi giver det en positiv modtagelse.

Der kan være enkelte ting i forslaget, som vi godt under udvalgsarbejdet vil have belyst yderligere, men grundlæggende er vi for forslaget. Vi synes, det er vigtigt, at man sikrer medarbejderne den viden om, at der sker overvågning i visse tilfælde. Og overvågning kan som sagt ofte være af det onde, men kan også være nødvendigt i visse tilfælde.

Sonja Albrink (CD):

Lovforslaget udvider den skiltningspligt, der i forvejen gælder for privates tv-overvågning af lokaler, hvortil der er almindelig adgang, til også at omfatte arbejdspladser.

Så vidt vi i CD har erfaret, er der ikke tale om, at adgangen til at foretage tv-overvågning indskrænkes i forhold til, hvad der er gældende i forhold til straffeloven og de principper og den praksis, som man antager finder anvendelse inden for arbejdsretten.

Vi støtter også principperne i forslaget, både med hensyn til skiltningspligten samt med hensyn til, at et egentligt forbud mod overvågning nok ikke er tidssvarende eller hensigtsmæssigt, da overvågning jo også har visse kriminalpræventive formål.

Jeg har da nogle spørgsmål, som ministeren måske kan svare på i dag, som jeg føler, at lovforslaget rejser, og som vi gerne vil have svar på i CD.

Det første spørgsmål drejer sig om de offentlige arbejdsgivere og de offentligt ansatte. Det andet er i forbindelse med tv-overvågning, som jo i praksis ikke bare er en tv-overvågning, men